

Scéna 28

Filmový ateliér 40. léta DIALOG

Verona v chudě vyhlížejících šatech venkovské hospodyňky vejde na scénu společně s režisérem Fryšem. Verona nevěřícně vrtí hlavou.

- Verona:** Já prostě nemůžu uvěřit, že my dva, spolu, děláme... no, takovouhle věc...
- Fryš:** Co je na tom?
- Verona:** Udělal jsi... vlastně oba jsme udělali tolik filmů, na který pěli kritici ódy jak od Beethovena... a teď budeme točit veselou taškařici z venkovského života... Sedm dětí pláteníka Truhláře. Taková blbost.
- Fryš:** No jo, ale...
- Verona:** Já vůbec nevím, o čem to je. Já jsem to nepochopila.
- Fryš:** Tam jde o záměnu, rozumíš... Von se tam přistěhuje a lidi si myslí, že se jmenuje Pláteník a je truhlář... jenže von se jmenuje Truhlář a ve skutečnosti je pláteník...
- Verona:** A co? Kde je nějaký vztah? Kde je nešťastná, nebo třeba i šťastná láska? Kde jsou nádherný kostýmy, co je budeme šít v Modes Robes a ženský budou vzdychat, vždycky, když je budu mít na sobě? Kde jsou interiéry, do kterých se nikdo z těch, co si vystojí frontu na lístky nikdy nepodívá?
- Fryš:** Nejsou. A nebudou.
- Verona:** Já tohle nechci dělat. Nemusím přece za každou cenu točit. Já se můžu žít i jinak.
- Fryš:** Odmítni to a budeš se muset žít jinak.
- Verona:** Co bys dělal ty, kdybys netočil?
- Fryš:** Byl bych mrtvej. Hele, já z toho taky nemám žádnou radost, ale je to to jediný, co se teď dá dělat.
- Verona:** No tak to dělej. Ale beze mě.
- Fryš:** Počkej, neblázni...
- Verona:** Já neblázním, já balím kufry.
- Fryš:** Toho pláteníka bude hrát Jirka Jánský.
- Verona:** Proč mi to říkáš?
- Fryš:** Myslel jsem, že to budeš chtít vědět. Mohli byste zase spolu...
- Verona:** Jo, ale to bys musel napsat něco smysluplného a ne Klapzubovu jedenáctku z vesnického prostředí, nebo jak se to jmenuje.
- Fryš:** Sedm dětí pláteníka Truhláře.
- Verona:** Tím hůř.
- Fryš:** Jirkovi to nevadí.

Verona: To mi je líto. Myslím to vážně.

Fryš: Je to tvoje poslední slovo?

Verona: Poslední slovo... To zní docela osudově, vid'? Jenže zkus se na to podívat taky z mojí strany. Poslední slovo Verony Michalové byla její role Viktorky od splavu v povedené taškařici Pláteník Truhlář a sedum trpaslíků.

Fryš: Moc vtipný.

Verona: Ne, není to vtipný. Je to smutný.

Verona chce odejít, ale Fryš ji zarazí.

Fryš: Počkej ještě. Já ti chci říct jen jedno... Vím, že teď je taková divná doba, všichni jsme se těšili, jak se tady všechno změní... Ale to co se děje teď nemůže vydržet dlouho... Rok, maximálně dva musíme přežít a pak se to musí vobrátit zase namazaným nahoru. To jinak není možný.

Verona: A co?

Fryš: Jen to, že to musíme nějak vydržet. Nemá smysl stavět se na hlavu, když je to otázka pár měsíců.

Verona se zarazí a na scéně s Fryšem zůstane. Na scénu vejde Jirka. Zazní první tóny dalšího hudebního čísla.